

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 292

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

49. évfolyam

2006. október 21.

Tartalom

I Kötelezően közzéteendő jogi aktusok

.....

II Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező

Tanács

2006/697/EK:

- ★ A Tanács határozata (2006. június 27.) az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló megállapodás aláírásáról 1
- Megállapodás az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról..... 2

II

(Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

TANÁCS

A TANÁCS HATÁROZATA

(2006. június 27.)

az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló megállapodás aláírásáról

(2006/697/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 24. és 38. cikkére,

Az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló megállapodás aláírása – annak megkötésére figyelemmel – az Európai Unió részéről ezenel jóváhagyásra kerül.

mivel:

A megállapodás, valamint a megállapodás aláírásakor esedékes nyilatkozatok szövegét csatolták e határozathoz.

(1) Az Európai Unió elkötelezett az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti igazságügyi együttműködés javítása mellett, az egyéni szabadságot védő szabályok sérelme nélkül.

2. cikk

A Tanács elnöke felhatalmazást kap arra, hogy annak megkötésére figyelemmel kijelölje a megállapodás aláírására jogosult személyt vagy személyeket.

(2) A Tanács elnökségének az Izlanddal és Norvégiával a bűnügyek tekintetében történő igazságügyi együttműködésről szóló megállapodásokra irányuló tárgyalásoknak az Európai Unióról szóló szerződés 24. és 38. cikke alapján történő lefolytatására való felhatalmazásáról szóló, – a 2002. december 19-i tanácsi határozattal módosított – 2001. július 10-i tanácsi határozatot követően az elnökség a Bizottság közreműködésével tárgyalásokat folytatott az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló megállapodásról,

3. cikk

Ezt a határozatot és az ahhoz csatolt megállapodást az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt Luxembourgban, 2006. június 27-én.

a Tanács részéről
az elnök
J. PRÖLL

MEGÁLLAPODÁS

Az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról

AZ EURÓPAI UNIÓ,

egyrésztől, és

AZ IZLANDI KÖZTÁRSASÁG

és

A NORVÉG KIRÁLYSÁG,

másrésztől,

a továbbiakban: „a Szerződő Felek”,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy javítsák az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködést, az egyéni szabadság védelmét szolgáló szabályok sérelme nélkül,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a Szerződő Felek között jelenleg fennálló kapcsolatok szoros együttműködést tesznek szükségessé a bűnözés elleni küzdelem terén,

KIFEJEZVE a kölcsönös bizalmat jogrendszerük felépítése és működése iránt, valamint aziránt, hogy valamennyi Szerződő Fél képes tisztességes bírósági eljárás biztosítására,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy Izland és Norvégia kifejezte az óhaját, hogy olyan megállapodást kíván kötni, amely lehetővé teszi számára a gyanúsítottak és elítéltek átadására irányuló, az Európai Unió tagállamaival folytatott intézkedések előmozdítását, továbbá a tagállamokkal folytatott átadási eljárás alkalmazását,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az Európai Unió szintén kívánatosnak tartja egy ilyen megállapodás létrejöttét,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy ezért helyénvaló az átadási eljárás rendszerének kialakítása,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy valamennyi tagállam, valamint a Norvég Királyság és az Izlandi Köztársaság számos kiadatási egyezménynek részese, többek között az 1957. december 13-i európai kiadatási egyezménynek és a terrorizmus visszaszorításáról szóló, 1977. január 27-i európai egyezménynek. Az északi államok egységes, a kiadatás közös fogalmát alkalmazó kiadatási jogszabályokkal rendelkeznek,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az egyszerűsített kiadatási eljárásról szóló, 1995. március 10-i EU-egyezmény és a kiadatási eljárásra vonatkozó 1996. szeptember 27-i EU-egyezmény értelmében folytatott együttműködés szintjét fenn kell tartani, amennyiben annak növelése nem lehetséges,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az e megállapodásban meghatározott elfogatóparancs végrehajtásáról hozott határozatokat megfelelően ellenőrizni kell, ami azt jelenti, hogy annak az államnak valamely igazságügyi hatósága köteles határozni az átadásról, amelyben a keresett személyt letartóztatták,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a központi hatóságok szerepének az e megállapodásban meghatározott elfogatóparancs végrehajtásában a gyakorlati és igazgatási segítségnyújtásra kell korlátozódnia,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy e megállapodás tiszteletben tartja az alapvető jogokat és különösen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményt. Ez a megállapodás nem korlátozza a tagállamokat abban, hogy saját alkotmányos szabályukat alkalmazzák a jogszerű eljárás, az egyesülési szabadság, a sajtószabadság és az egyéb médiában megnyilvánuló véleménynyilvánítási szabadság, valamint a szabadságharcosok tekintetében,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy senkit nem lehet átadni olyan államnak, ahol komolyan fenyegeti az a veszély, hogy halálra ítélik, kínozzák, vagy más embertelen vagy megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek vetik alá,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy mivel az összes tagállam megerősítette az Európa Tanács 1981. január 28-i, az egyéneknek a személyes adataik gépi feldolgozása során való védelméről szóló egyezményét, az e megállapodás végrehajtásával összefüggésben feldolgozandó személyes adatokat az említett egyezmény elveinek megfelelő védelemben kell részesíteni,

A KÖVETKEZŐKÉNT ÁLLAPODTAK MEG:

1. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ELVEK

1. cikk

Tárgy és cél

(1) A Szerződő Felek vállalják az egyrészlől a tagállamok, másrészlől a Norvég Királyság és az Izlandi Köztársaság között a büntetőeljárások lefolytatása vagy a büntetés-végrehajtás céljából folytatott átadási eljárás javítását, e megállapodás rendelkezéseivel összhangban, minimumszabályokként figyelembe véve az Európai Unió tagállamai közötti kiadatásról szóló, 1996. szeptember 27-i egyezményben foglalt feltételeket.

(2) A Szerződő Felek e megállapodás rendelkezéseivel összhangban vállalják annak biztosítását, hogy az egyrészlől a tagállamok, másrészlől a Norvég Királyság és az Izlandi Köztársaság közötti kiadási rendszer az e megállapodás feltételeinek megfelelő elfogatóparancs alapján végrehajtott átadási mechanizmuson alapuljon.

(3) E megállapodás nem módosíthatja az Emberi Jogok Európai Egyezményében foglalt alapvető jogok és alapvető jogelvek tiszteletben tartásának köteleességét, vagy valamely tagállam igazságügyi hatósága általi végrehajtás esetén az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében említett elveket.

(4) E megállapodás egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, mint amely tiltja olyan személy átadásának megtagadását, aki ellen egy, az e megállapodásban meghatározott elfogatóparancsot bocsátottak ki, amennyiben objektív okok alapján feltehető, hogy az elfogatóparancs kibocsátására azért került sor, hogy az adott személyt neme, faji vagy vallási hovatartozása, etnikai származása, állampolgársága, az általa beszélt nyelv, politikai meggyőződése vagy szexuális irányultsága alapján vonják büntetőeljárás alá vagy megbüntessék, vagy feltehető, hogy helyzetét bármely fenti körülmény hátrányosan befolyásolhatja.

2. cikk

Fogalom meghatározások

(1) „Szerződő Felek”: az Európai Unió, a Norvég Királyság és az Izlandi Köztársaság.

(2) „Tagállam”: az Európai Unió valamely tagállama.

(3) „Állam”: valamely tagállam, a Norvég Királyság vagy az Izlandi Köztársaság.

(4) „Harmadik állam”: a (3) bekezdésben meghatározott államoktól különböző bármely állam.

(5) „Elfogatóparancs”: valamely államban kibocsátott igazságügyi hatósági határozat, amely azt a célt szolgálja, hogy egy másik állam büntetőeljárás lefolytatása, szabadságvesztés-büntetés, vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása végett a keregett személyt elfogja és átadja.

3. cikk

Hatály

(1) Elfogatóparancs olyan cselekmények esetén bocsátható ki, amelyeknél a kibocsátó állam joga szerint a büntetési tétel felső határa legalább tizenkét havi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés, vagy ha a szabadságvesztést kiszabó ítéletet, illetve a szabadságelvonással járó intézkedést már meghozták, ennek időtartama legalább négy hónap.

(2) A (3) és (4) bekezdés sérelme nélkül, az átadás feltétele, hogy azok a cselekmények, amelyek miatt az elfogatóparancsot kibocsátották, a végrehajtó állam joga szerint tényállási elemektől és minősítéstől függetlenül bűncselekménynek minősüljenek.

(3) A 4. cikkre, az 5. cikk (1) bekezdésének b)–g) pontjára, valamint a 6., 7. és 8. cikkre is figyelemmel, egy állam semmilyen esetben sem tagadhatja meg egy olyan személy magatartásával kapcsolatban kibocsátott elfogatóparancs végrehajtását, aki a terrorizmus visszaszorításáról szóló európai egyezmény 1. és 2. cikkében és a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2002. június 13-i kerethatározat 1., 2., 3. és 4. cikkében említett, a terrorizmussal összefüggő kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme, vagy szándékos emberölés, súlyos testi sértés, emberrablás, személyi szabadság megsértése, túszejtés és erőszakos közöskülés bűncselekményének vagy bűncselekményeinek egy közös célt követő csoport általi elkövetéséhez hozzájárul, amennyiben e cselekmények szabadságvesztéssel vagy olyan szabadságelvonással járó intézkedéssel büntethetők, amelynek maximális időtartama legalább tizenkét hónap, abban az esetben sem, ha az érintett személy az adott bűncselekmény vagy bűncselekmények tényleges elkövetésében nem vesz részt; az említett hozzájárulásnak szándékosnak kell lennie, és annak ismeretében kell történnie, hogy az illető személy részvételével hozzájárul az adott szervezet bűnözői tevékenységeinek megvalósulásához.

(4) Norvégia és Izland, egyrésztől, és valamely tagállama nevében az Európai Unió, másrésztől, nyilatkozatot tehet, amely szerint a kettős büntethetőségre vonatkozó, a (2) bekezdésben említett feltételt az alábbiakban meghatározott feltételeknek megfelelően viszonyosság alapján nem alkalmazza. E megállapodás értelmében és a cselekmény kettős büntethetőségének mérlegelése nélkül az elfogatóparancs alapján átadásra kerül sor az alábbi bűncselekmények esetében, amennyiben ezeknél a kibocsátó állam joga szerint a kibocsátó államban a büntetési tétel felső határa legalább háromévi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés:

- bűnszervezetben való részvétel,
- terrorizmus,
- emberkereskedelem,
- gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia,
- kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme,
- fegyverek, lőszeres és robbanóanyagok tiltott kereskedelme,
- korrupció,
- csalással kapcsolatos bűncselekmények, ideértve az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezmény értelmében az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő csalásokat is,
- bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása,
- pénzhamisítás, beleértve az euro hamisítását is,
- számítógépes bűnözés,
- környezettel kapcsolatos bűncselekmények, beleértve a veszélyeztetett állatfajok, valamint a veszélyeztetett növényfajok és -fajták tiltott kereskedelmét is,
- segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz,
- szándékos emberölés, súlyos testi sértés,
- emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme,
- emberrablás, személyi szabadságtól való megfosztás és túszejtés,
- rasszizmus és idegengyűlölet,
- szervezett vagy fegyveres rablás,
- kulturális javak, beleértve a régiségeket és a műtárgyakat, tiltott kereskedelme,
- csalás,
- zsarolás és védelmi pénz szedése,
- termékhamisítás és iparjogvédelmi jogok megsértése,
- hivatalos okmányok hamisítása és az azzal való kereskedés,
- fizetőeszközök hamisítása,
- hormontartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme,
- nukleáris vagy radioaktív anyagok tiltott kereskedelme,
- lopott gépjárművek kereskedelme,
- erőszakos közöszlés,
- gyújtogatás,
- a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények,
- légi vagy vízi jármű jogellenes hatalomba kerítése,
- szabotázs.

4. cikk

Az elfogatóparancs végrehajtása kötelező megtagadásának okai

Az államok a végrehajtó igazságügyi hatóságot az elfogatóparancs végrehajtása megtagadására kötelezik a következő esetekben:

1. ha az elfogatóparancs alapjául szolgáló bűncselekmény a végrehajtó tagállamban közkegyelem alá esik, és ennek az államnak saját büntetőjoga szerint joghatósága van a bűncselekmény miatt büntetőeljárást folytatni;
2. ha a végrehajtó igazságügyi hatóság rendelkezésére áll azon információ, hogy a keresett személyt az egyik állam ugyanazon cselekmények miatt jogerősen elítélte, feltéve, hogy elítélése esetén a büntetést már végrehajtották, végrehajtása folyamatban van, vagy az ítélező állam joga szerint az már nem hajtható végre;
3. ha az a személy, aki ellen az elfogatóparancsot kibocsátották, a végrehajtó állam joga szerint életkora miatt büntetőjogi felelősségre nem vonható az elfogatóparancs alapjául szolgáló cselekményért.

5. cikk

Az elfogatóparancs végrehajtása megtagadásának egyéb okai

(1) Az államok a végrehajtó igazságügyi hatóságot az elfogatóparancs végrehajtása megtagadására kötelezhetik, vagy annak lehetőségét biztosíthatják a következő esetekben:

- a) ha a 3. cikk (2) bekezdésében említett esetek egyikében az elfogatóparancs alapjául szolgáló cselekmény a végrehajtó állam joga szerint nem bűncselekmény; mindazonáltal, adók, illetékek, vámok és deviza vonatkozásában az elfogatóparancs végrehajtása nem tagadható meg azon az alapon, hogy a végrehajtó állam joga nem ír elő ugyanolyan típusú adót vagy illetéket, vagy nem tartalmaz ugyanolyan típusú adó-, illeték-, vám- és devizasabályokat, mint a kibocsátó állam joga;
- b) ha azon személy ellen, aki ellen az elfogatóparancsot kibocsátották, a végrehajtó államban ugyanazon cselekmény miatt, amelyen az elfogatóparancs alapul, büntetőeljárás van folyamatban;
- c) ha a végrehajtó állam igazságügyi hatóságai úgy határoztak, hogy az elfogatóparancs alapjául szolgáló bűncselekmény tekintetében nem indítanak büntetőeljárást, vagy megszüntetik azt, vagy ha az egyik államban a keresett személy ellen ugyanazon cselekmény miatt jogerős ítéletet hoztak, ami a további büntetőeljárás akadályát képezi;
- d) ha a végrehajtó állam joga szerint a büntethetőség vagy a büntetés elévült, és a cselekmények ezen állam büntetőjoga szerint saját joghatósága alá tartoznak;
- e) ha a végrehajtó igazságügyi hatóság rendelkezésére álló információból az derül ki, hogy a keresett személyt egy harmadik állam ugyanazon cselekmény miatt jogerősen elítélte, feltéve, hogy elítélése esetén a büntetést már végrehajtották, végrehajtása folyamatban van, vagy az ítélező állam joga szerint az már nem hajtható végre;
- f) ha az elfogatóparancsot szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából bocsátották ki, amennyiben a keresett személy a végrehajtó államban tartózkodik, vagy annak állampolgára vagy lakosa, és ez az állam vállalja, hogy nemzeti joga szerint végrehajtja a büntetést vagy a szabadságelvonással járó intézkedést;
- g) ha az elfogatóparancs olyan bűncselekményre vonatkozik, amelyet:
 - i. a végrehajtó állam joga szerint egészben vagy részben a végrehajtó állam területén vagy a végrehajtó állam területének minősülő helyen követték el;

vagy
 - ii. a kibocsátó állam területén kívül követték el, és a végrehajtó állam joga nem teszi lehetővé a büntetőeljárás lefolytatását e bűncselekmények vonatkozásában, amennyiben azokat a területén kívül követték el.

(2) Az egyes államok tájékoztatják a Tanács Főtitkárságát arról, hogy a végrehajtás megtagadásának az (1) bekezdésben említett okai közül melyek vonatkozásában kötelezték végrehajtó igazságügyi hatóságait az elfogatóparancs végrehajtásának megtagadására. A Főtitkárság a részére eljuttatott információkat valamennyi állam és a Bizottság rendelkezésére bocsátja.

6. cikk

A politikai bűncselekményekkel kapcsolatos kivétel

(1) A végrehajtás nem tagadható meg azon az alapon, hogy a bűncselekményt a végrehajtó állam politikai bűncselekménynek, politikai bűncselekménnyel összefüggő bűncselekménynek vagy politikai indíttatású bűncselekménynek tekinti.

(2) Norvégia és Izland, egyrészt, és valamely tagállama nevében az Európai Unió, másrészt, azonban olyan értelmű nyilatkozatot tehet, amely szerint az (1) bekezdést kizárólag a következőkkel kapcsolatban alkalmazza:

- a) a terrorizmus visszaszorításáról szóló európai egyezmény 1. és 2. cikkében említett bűncselekmények;
 - b) a 3. cikk (3) bekezdésében említett magatartás jellemzőinek megfelelő, a terrorizmus visszaszorításáról szóló európai egyezmény 1. és 2. cikkében említett bűncselekmény vagy bűncselekmények elkövetése szándékával történő összeesküvés vagy társulás;
- és
- c) a terrorizmus elleni küzdelemről szóló, 2002. június 13-i kerethatározat 1., 2., 3. és 4. cikke.

(3) Amennyiben egy, a (2) bekezdésben említett nyilatkozatot tevő állam, vagy egy olyan állam, amelynek nevében ilyen nyilatkozatot tettek, elfogatóparancsot bocsátott ki, az elfogatóparancsot végrehajtó állam viszonzóságot alkalmazhat.

7. cikk

Az állampolgársággal kapcsolatos kivétel

(1) A végrehajtás nem tagadható meg azon az alapon, hogy a kiadni kért személy a végrehajtó állam állampolgára.

(2) Norvégia és Izland, egyrészt, és valamely tagállama nevében az Európai Unió, másrészt, olyan értelmű nyilatkozatot tehet, amely szerint az állampolgárokat nem adja át, vagy az átadást csak bizonyos meghatározott feltételekkel engedélyezi.

(3) Amennyiben egy, a (2) bekezdésben említett nyilatkozatot tevő állam, vagy egy olyan állam, amelynek nevében ilyen nyilatkozatot tettek, elfogatóparancsot bocsátott ki, az elfogatóparancs végrehajtása során bármely állam viszonyosságot alkalmazhat.

8. cikk

A kibocsátó állam által egyedi esetekben nyújtandó garanciák

Az elfogatóparancsnak a végrehajtó igazságügyi hatóság általi végrehajtása a következő feltételekhez köthető:

1. ha az elfogatóparancsot az érintett személy távollétében hozott határozatban kiszabott büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából bocsátották ki, és ha az érintett személyt személyesen nem idézték be vagy más módon nem értesítették annak a tárgyalásnak az időpontjáról és helyéről, amely a távollétében hozott határozathoz vezetett, az átadás ahhoz a feltételhez köthető, hogy a kibocsátó igazságügyi hatóság megfelelőnek ítélt garanciát nyújt arra, hogy annak a személynek, aki ellen az elfogatóparancsot kibocsátották, lehetősége lesz a kibocsátó államban az ügy újratárgyalását kérni és a bírósági ítélethozatalkor jelen lenni;
2. ha az elfogatóparancs alapjául szolgáló bűncselekmény életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetéssel vagy életfogytig tartó szabadságelvonással járó intézkedéssel büntethető, az elfogatóparancs végrehajtása ahhoz a feltételhez köthető, hogy a kibocsátó állam a végrehajtó állam által megfelelőnek ítélt biztosítékot nyújt arra, hogy a kiszabott büntetést vagy intézkedést kérelem alapján vagy legkésőbb 20 év elteltével a kiszabott büntetés vagy intézkedés végrehajtásának felfüggesztése céljából felülvizsgálja, vagy ösztönzi azon kegyelmi intézkedések alkalmazását, amelynek kérvényezésére az érintett személy a kibocsátó tagállam joga vagy gyakorlata szerint jogosult;
3. ha a személy, aki ellen büntetőeljárás lefolytatása céljából elfogatóparancsot bocsátottak ki, a végrehajtó állam állampolgára vagy lakosa, az átadás ahhoz a feltételhez köthető, hogy az érintett személyt meghallgatása után visszaszállítják a végrehajtó államba, hogy ott letöltsse a kibocsátó tagállamban rá kiszabott szabadságvesztés-büntetést vagy szabadságelvonással járó intézkedést.

9. cikk

A hatáskörrel rendelkező igazságügyi hatóságok meghatározása

(1) A kibocsátó igazságügyi hatóság a kibocsátó államnak az az igazságügyi hatósága, amely ezen állam joga szerint az elfogatóparancs kibocsátására illetékes.

(2) A végrehajtó igazságügyi hatóság a végrehajtó államnak az az igazságügyi hatósága, amely ezen állam joga szerint az elfogatóparancs végrehajtására illetékes. A 38. cikk (1) bekezdése szerinti értesítéskor az igazságügy-minisztert is ki lehet jelölni, mint

az elfogatóparancs végrehajtására hatáskörrel rendelkező hatóságot, függetlenül attól, hogy az igazságügy-miniszter az adott állam nemzeti joga értelmében igazságügyi hatóság-e vagy sem.

(3) A Szerződő Felek tájékoztatják egymást a hatáskörrel rendelkező hatóságairól.

10. cikk

A központi hatóság részvétele

(1) A Szerződő Felek – ha ilyen kijelölés történik – értesítik egymást az egyes államok illetékes igazságügyi hatóságokat támogató központi hatóságáról, vagy ha az adott állam jogrendszere úgy rendelkezik hatóságairól.

(2) Ennek során a Szerződő Felek jelezhetik, hogy az érintett államok igazságszolgáltatási rendszerének felépítése következtében a központi hatóság (hatóságok) feladata az elfogatóparancsok hatósági továbbítása és fogadása, továbbá az ezekkel kapcsolatos minden egyéb hivatalos levelezés. Ezek a jelzések a kibocsátó tagállam minden hatóságára kötelezőek.

11. cikk

Az elfogatóparancs tartalma és formája

(1) Az elfogatóparancs az e megállapodás I. mellékletében szereplő formanyomtatványnak megfelelően az alábbi információkat tartalmazza:

- a) a keresett személy személyazonossága és állampolgársága;
- b) a kibocsátó igazságügyi hatóság megnevezése, címe, telefon- és faxszáma, valamint e-mail címe;
- c) annak tanúsítása, hogy a 2. és 3. cikk szerinti végrehajtható ítélet, elfogatóparancs vagy más, azonos joghatállyal bíró végrehajtható bírósági határozat áll rendelkezésre;
- d) a bűncselekmény jellege és jogi minősítése, különösen figyelemmel a 3. cikkre;
- e) a bűncselekmény elkövetése körülményeinek ismertetése, ezen belül az időpont, a hely és a keresett személy bűncselekményben való részvételének módja;
- f) jogerős ítélet esetén a kiszabott büntetés, illetve a bűncselekményre a kibocsátó tagállam joga szerint előírt büntetési tétel;
- g) ha lehetséges, a bűncselekmény egyéb következményei.

(2) Az elfogatóparancsot le kell fordítani a végrehajtó állam hivatalos nyelvére vagy hivatalos nyelveinek egyikére. Bármely Szerződő Fél e megállapodás megkötésekor vagy valamely későbbi időpontban olyan értelmű nyilatkozatot tehet, hogy elfogadja az elfogatóparancsok valamely állam egy vagy több egyéb hivatalos nyelvén készült fordítását.

2. FEJEZET

ÁTADÁSI ELJÁRÁS

12. cikk

Az elfogatóparancs továbbítása

(1) Amennyiben a keresett személy tartózkodási helye ismert, a kibocsátó igazságügyi hatóság az elfogatóparancsot közvetlenül a végrehajtó igazságügyi hatóságnak továbbíthatja.

(2) A kibocsátó igazságügyi hatóság minden esetben határozhat úgy, hogy a keresett személyre nézve a Schengeni Információs Rendszerben (SIS) figyelmeztető jelzést ad ki.

Ilyen figyelmeztető jelzés kiadására a Schengeni Információs Rendszerben valamely személyre vonatkozóan átadási eljárás céljából található figyelmeztető jelzésről szóló uniós jogszabályok megfelelő rendelkezéseivel összhangban kerül sor. A Schengeni Információs Rendszerben kiadott figyelmeztető jelzés egyenértékű a 11. cikk (1) bekezdésében meghatározott információkkal ellátott elfogatóparanccsal.

(3) Átmeneti ideig, amíg a SIS alkalmassá válik a 11. cikkben leírt összes információ továbbítására, a figyelmeztető jelzés az elfogatóparanccsal egyenértékű mindaddig, amíg az eredeti megfelelő formában meg nem érkezik a végrehajtó igazságügyi hatósághoz.

13. cikk

Az elfogatóparancs továbbításának részletes eljárási rendje

(1) Amennyiben a hatáskörrel rendelkező végrehajtó igazságügyi hatóság nem ismert a kibocsátó igazságügyi hatóság előtt, ez utóbbi a szükséges módon tájékozik annak érdekében, hogy a végrehajtó államtól megszerezze ezt az információt.

(2) Ha nincs lehetőség a SIS igénybevételére, a kibocsátó igazságügyi hatóság az elfogatóparancs továbbítására felkérheti az Interpol-t.

(3) A kibocsátó igazságügyi hatóság az elfogatóparancsot továbbíthatja minden olyan, írásbeli változat készítésére alkalmas, biztonságos eszközzel, amely a végrehajtó állam számára lehetővé teszi az elfogatóparancs hitelességének megállapítását.

(4) Az elfogatóparancs végrehajtásához szükséges bármilyen irat továbbításával vagy hitelességével kapcsolatos összes nehézséget az érintett igazságügyi hatóságok közvetlenül, vagy adott esetben a tagállamok központi hatóságainak bevonásával rendezik.

(5) Ha az a hatóság, amelyhez az elfogatóparancs megérkezik, nem illetékes eljárni, automatikusan továbbítja az elfogatóparancsot az államának illetékes hatóságához, és erről tájékoztatja a kibocsátó igazságügyi hatóságot.

14. cikk

A keresett személy jogai

(1) Ha egy keresett személyt elfognak, az illetékes végrehajtó igazságügyi hatóság nemzeti jogával összhangban tájékoztatja ezt a személyt az elfogatóparancsról és annak tartalmáról, valamint arról is, hogy beleegyezhet a kibocsátó igazságügyi hatóságnak történő átadásába.

(2) Az elfogatóparancs végrehajtása céljából elfogott keresett személynek jogában áll, hogy a végrehajtó állam nemzeti jogával összhangban védőt és tolmácsot vegyen igénybe.

15. cikk

A személy fogva tartása

Ha egy személyt elfogatóparancs alapján fognak el, a végrehajtó igazságügyi hatóság dönt arról, hogy a keresett személyt a végrehajtó állam jogával összhangban továbbra is fogva tartják-e. A végrehajtó állam nemzeti jogának megfelelően a személyt ideiglenesen bármikor szabadon lehet bocsátani, feltéve, hogy ezen állam hatáskörrel rendelkező hatósága minden szükségesnek ítélt intézkedést megtesz a keresett személy szökésének megakadályozása érdekében.

16. cikk

Beleegyezés az átadásba

(1) Ha az elfogott személy jelzi, hogy az átadásába beleegyez, e beleegyezéséről, és ha szükséges, a 30. cikk (2) bekezdésében említett „specialitás szabálya” alkalmazásának jogáról való kifejezett lemondásáról a végrehajtó igazságügyi hatóság előtt a végrehajtó állam nemzeti jogával összhangban nyilatkoznia kell.

(2) Minden állam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a beleegyezés és adott esetben az (1) bekezdésben említett lemondás olyan körülmények között történjen, amelyekből kitűnik, hogy az érintett személy önkéntesen és a következmények teljes tudatában tette meg nyilatkozatát. E célból a keresett személynek jogában áll védőt igénybe venni.

(3) A beleegyezést és adott esetben az (1) bekezdésben említett lemondást a végrehajtó állam nemzeti jogában előírt eljárásnak megfelelően jegyzőkönyvbe veszik.

(4) A beleegyezés elvben nem vonható vissza. Bármely állam előírhatja, hogy a beleegyezés és adott esetben a lemondás a nemzeti joga szerint alkalmazandó szabályokkal összhangban visszavonható. Ebben az esetben a beleegyezés dátuma és visszavonásának dátuma közötti időszakot a 20. cikkben meghatározott határidők megállapításakor nem veszik figyelembe. Norvégia és Izland, egyrésztől, és valamely tagállama nevében az Európai Unió, másrésztől, a 38. cikk (1) bekezdésében előírt értesítés megtevételekor nyilatkozatban jelezheti, hogy e lehetőséggel élni kíván, meghatározva azokat az eljárásokat, amelyek mentén a beleegyezés visszavonására sor kerülhet, valamint az eljárásokra vonatkozó módosításokat.

17. cikk

A keresett személy kihallgatása

Amennyiben a letartóztatott személy nem egyezik bele a 16. cikk szerinti átadásába, joga van ahhoz, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság a végrehajtó állam jogának megfelelően kihallgassa.

18. cikk

Határozat az átadásról

(1) Az érintett személy átadásáról az e megállapodásban meghatározott határidőkön belül és feltételek mellett a végrehajtó igazságügyi hatóság határoz.

(2) Amennyiben a végrehajtó igazságügyi hatóság úgy ítéli meg, hogy a kibocsátó állam által közölt információk nem elégségesek ahhoz, hogy az átadás kérdésében határozzon, kéri, hogy a szükséges kiegészítő információkat, különösen a 4–6., 8. és 11. cikk tekintetében, soron kívül bocsássák a rendelkezésére, és a 20. cikkben előírt határidők betartását szem előtt tartva határidőt szabhat ezek kézhezvételére.

(3) A kibocsátó igazságügyi hatóság bármilyen további hasznos információt bármikor megküldhet a végrehajtó igazságügyi hatóságnak.

19. cikk

Határozat több megkeresés esetén

(1) Ha egyazon személy ellen két vagy több állam bocsátott ki európai elfogatóparancsot vagy elfogatóparancsot, a végrehajtó igazságügyi hatóság dönti el, hogy melyik elfogatóparancsot hajtja végre, kellően mérlegelve az összes körülményt, különösen a bűncselekmény viszonylagos súlyát és elkövetési helyét, az elfogatóparancsok kibocsátásának időpontját, valamint azt, hogy az elfogatóparancsot büntetőeljárás lefolytatása vagy szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából bocsátották-e ki.

(2) A tagállami végrehajtó igazságügyi hatóság az (1) bekezdésben említett határozathozatalhoz kikérheti az Eurojust véleményét.

(3) Amennyiben egy elfogatóparancs és egy harmadik ország kiadatási kérelme ütközik, a végrehajtó állam illetékes hatósága dönti el, hogy az elfogatóparancsnak vagy a kiadatási kérelemnek ad-e elsőbbséget, az összes körülmény, különösen az (1) bekezdésben és az alkalmazandó egyezményben foglalt feltételek megfelelő mérlegelésével.

(4) Ez a cikk nem érinti az államoknak a Nemzetközi Büntetőbíróság alapokmányából eredő kötelezettségeit.

20. cikk

Az elfogatóparancs végrehajtására vonatkozó határozatra irányadó határidők és szabályok

(1) Az elfogatóparancsot soron kívül intézik és hajtják végre.

(2) Amennyiben a keresett személy beleegyezik az átadásába, az elfogatóparancs végrehajtásáról szóló végleges határozatot a beleegyezést követő 10 napon belül kell meghozni.

(3) Egyéb esetekben az elfogatóparancs végrehajtásáról szóló végleges határozatot a keresett személy letartóztatását követő 60 napon belül kell meghozni.

(4) Ha egyedi esetekben az elfogatóparancs a (2) vagy a (3) bekezdésben előírt határidőn belül nem hajtható végre, a végrehajtó igazságügyi hatóság a késedelem okainak közlése mellett haladéktalanul tájékoztatja erről a kibocsátó igazságügyi hatóságot. Ilyen esetekben a határidő további 30 nappal meghosszabbítható.

(5) Az Európai Unió a tagállamai nevében ezen megállapodás megkötésekor nyilatkozatot tehet, amely meghatározza azokat az eseteket, amelyekre a (3) és (4) bekezdés nem alkalmazandó. Norvégia és Izland az érintett tagállamokkal szemben a viszonyosság elvét alkalmazhatja.

(6) Mindaddig, amíg a végrehajtó igazságügyi hatóság az elfogatóparancs végrehajtásáról nem hozott végleges határozatot, gondoskodik arról, hogy a személy tényleges átadásához szükséges lényeges feltételek továbbra is biztosítva legyenek.

(7) Az elfogatóparancs végrehajtásának megtagadását meg kell indokolni.

21. cikk

A határozat meghozatala előtti állapot

(1) Ha az elfogatóparancsot büntetőeljárás lefolytatása céljából bocsátották ki, a végrehajtó igazságügyi hatóságnak hozzá kell járulnia:

- a) a keresett személynek a 22. cikk szerinti kihallgatásához;
- b) vagy a keresett személy ideiglenes átszállításához.

(2) Az ideiglenes átszállítás feltételeit és időtartamát a kibocsátó és a végrehajtó igazságügyi hatóság közötti kölcsönös megállapodásban kell meghatározni.

(3) Ideiglenes átszállítás esetén az érintett személynek lehetővé kell tenni, hogy visszatérjen a végrehajtó államba, és ott részt vegyen az őt érintő, az átadási eljárás keretében folytatott tárgyalásokon.

22. cikk

A személy kihallgatása a határozat meghozatala előtt

(1) A keresett személyt igazságügyi hatóság hallgatja ki egy, a megkereső bíróság államának joga szerint kijelölt másik személy segítségével.

(2) A keresett személyt a végrehajtó állam jogának, valamint a kibocsátó és a végrehajtó igazságügyi hatóság közötti kölcsönös megállapodásban meghatározott feltételeknek megfelelően kell kihallgatni.

(3) E cikk és a meghatározott feltételek szabályszerű alkalmazásának biztosítása érdekében az illetékes végrehajtó igazságügyi hatóság megbízhatja államának egy másik igazságügyi hatóságát, hogy vegyen részt a keresett személy kihallgatásában.

23. cikk

Kiváltságok és mentességek

(1) Ha a keresett személyt a joghatóság vagy a végrehajtás tekintetében kiváltság vagy mentesség illeti meg a végrehajtó államban, a 20. cikkben említett határidők csak akkor kezdődnek meg és attól a naptól számítandók, amikor a végrehajtó igazságügyi hatóság tájékoztatást kap a kiváltság vagy a mentesség felfüggesztésének tényéről.

(2) A végrehajtó állam gondoskodik arról, hogy a tényleges átadás lényeges feltételei biztosítottak legyenek, amint a személyt ilyen kiváltság vagy mentesség többé nem illeti meg.

(3) Amennyiben a kiváltság vagy a mentesség felfüggesztése a végrehajtó állam valamelyik hatóságának hatáskörébe tartozik, a végrehajtó igazságügyi hatóság haladéktalanul felkéri azt e hatásköre gyakorlására. Amennyiben a kiváltság vagy a mentesség felfüggesztése egy másik állam vagy valamely nemzetközi szervezet hatáskörébe tartozik, az ilyen irányú megkeresést a kibocsátó igazságügyi hatóság terjeszti elő.

24. cikk

Versengő nemzetközi kötelezettségek

Ez a megállapodás nem érinti a végrehajtó állam kötelezettségeit abban az esetben, ha a keresett személyt harmadik államból adták ki az adott államban, és ezt a személyt a kiadatás alapjául szolgáló megállapodás specialitás szabályára vonatkozó rendelkezései védik. A végrehajtó állam minden szükséges intézkedést

megtesz, hogy haladéktalanul beszerezze a keresett személyt kiadó állam hozzájárulását a személynek az elfogatóparancsot kibocsátó államnak való átadásához. A 20. cikkben említett határidőket csak a specialitás szabálya alkalmazása megszünté- nek napjától kell számítani.

A keresett személyt kiadó állam határozatának meghozataláig a végrehajtó állam gondoskodik arról, hogy a tényleges átadás lényeges feltételei továbbra is biztosítottak legyenek.

25. cikk

Értesítés a határozatról

A végrehajtó igazságügyi hatóság haladéktalanul értesíti a kibocsátó igazságügyi hatóságot az elfogatóparancs alapján teendő intézkedésekre vonatkozó határozatáról.

26. cikk

A személy átadásának határideje

(1) A keresett személyt a lehető leghamarabb, az érintett hatóságok megállapodása szerinti időpontban át kell adni.

(2) A személyt legkésőbb az elfogatóparancs végrehajtásáról szóló végleges határozatot követő 10 napon belül át kell adni.

(3) Ha a keresett személy átadása a (2) bekezdésben előírt határidőn belül az államok bármelyikének hatókörén kívül eső elháríthatatlan akadály miatt nem lehetséges, a végrehajtó és a kibocsátó igazságügyi hatóság haladéktalanul felveszi a kapcsolatot és új átadási időpontban egyeznek meg. Ebben az esetben az átadásra az így egyeztetett új időpontot követő 10 napon belül kerül sor.

(4) Az átadás kivételes esetben ideiglenesen elhalasztható súlyos emberiességi okokból, például akkor, ha megalapozottan feltételezhető, hogy a végrehajtása nyilvánvalóan veszélyeztetné a keresett személy életét vagy egészségét. Az elfogatóparancsot végre kell hajtani, amint ezek az okok megszűntek. A végrehajtó igazságügyi hatóság erről haladéktalanul tájékoztatja a kibocsátó igazságügyi hatóságot, és új átadási időpontban egyeznek meg. Ebben az esetben az átadásra az így egyeztetett új időpontot követő 10 napon belül kerül sor.

(5) Ha az érintett személy a (2)–(4) bekezdésben említett határidők lejáta után még mindig fogságban van, szabadon kell bocsátani.

27. cikk

Elhalasztott vagy feltételes átadás

(1) A végrehajtó igazságügyi hatóság, miután határozott az elfogatóparancs végrehajtásáról, elhalaszthatja a keresett személy átadását annak érdekében, hogy ellene a végrehajtó államban a büntetőeljárást lefolytathassák, vagy ha már elítélték, hogy a végrehajtó államban az elfogatóparancsban említett cselekménytől eltérő egyéb cselekménye miatt kiszabott büntetését letölthesse.

(2) Az átadás elhalasztása helyett a végrehajtó igazságügyi hatóság a végrehajtó és a kibocsátó igazságügyi hatóság közötti kölcsönös megállapodásban meghatározott feltételek szerint ideiglenesen átadhatja a keresett személyt a kibocsátó igazságügyi hatóságnak. A megállapodást írásban kell megkötni, és a feltételek a kibocsátó állam összes hatóságára kötelezőek.

28. cikk

Átszállítás

(1) Valamennyi állam engedélyezi a területén valamely átadásra kerülő keresett személy átszállítását, feltéve, hogy tájékoztatták az alábbiakról:

- a) az elfogatóparancs alanyát képező személy személyazonossága és állampolgársága;
- b) az elfogatóparancs megléte;
- c) a bűncselekmény jellege és jogi minősítése;
- d) a bűncselekmény körülményeinek leírása, az elkövetés idejét és helyét is beleértve.

Az az állam, amelynek a nevében a 7. cikk (2) bekezdésével összhangban nyilatkozattételre került sor arra vonatkozóan, hogy állampolgárok nem kerülnek átadásra vagy hogy az átadást csak bizonyos meghatározott feltételek mellett engedélyezi, azonos módon visszautasíthatja állampolgárainak a területén átszállítását vagy ugyanazon feltételeknek vetheti alá azt.

(2) A Szerződő Felek értesítik egymást arról, hogy az egyes államokban mely hatóságokat jelölték ki az átszállítás iránti kérelmek és a szükséges iratok, valamint az átszállítás iránti kérelmekkel kapcsolatos bármely egyéb hivatalos levelezés átvételére illetékes hatóságnak.

(3) Az átmenő szállításra irányuló kérelem és az (1) bekezdésben felsorolt információk a (2) bekezdés szerint kijelölt hatósághoz bármely írásban dokumentálható módon továbbíthatók. Az átszállítás miatt megkeresett állam ugyanilyen módon közli határozatát.

(4) Ez a megállapodás nem alkalmazandó, ha a szállítás légi úton történik tervezett közbelső leszállás nélkül. Ha azonban nem tervezett leszállásra kerül sor, a kibocsátó állam továbbítja a (2) bekezdés szerint kijelölt hatóság részére az (1) bekezdésben előírt információkat.

(5) Abban az esetben, ha az átszállítás olyan személyt érint, akit harmadik állam ad ki egy államnak, e cikket értelemszerűen kell alkalmazni. Ebben az esetben különösen az e megállapodásban meghatározott „elfogatóparancs” kifejezés helyébe a „kiadási kérelem” kifejezés lép.

3. FEJEZET

AZ ÁTADÁS JOGHATÁSAI

29. cikk

A végrehajtó államban töltött fogva tartás beszámítása

(1) A kibocsátó állam az elfogatóparancs végrehajtásából eredő fogva tartás teljes időtartamát beszámítja a kiszabott szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés következtében a kibocsátó államban letöltendő szabadságvesztés teljes időtartamába.

(2) Evégett a végrehajtó igazságügyi hatóság vagy a 10. cikk szerint kijelölt központi hatóság az átadás időpontjában továbbítja a kibocsátó igazságügyi hatóságnak a keresett személy elfogatóparancs alapján történt fogva tartásának időtartamára vonatkozó valamennyi információt.

30. cikk

Esetleges büntetőeljárás más bűncselekmények miatt

(1) Norvégia és Izland, egyrésztől, és valamely tagállama nevében az Európai Unió, másrésztől, értesíthetik egymást arról, hogy az olyan más államokkal fenntartott államközi kapcsolataikban, amelyekre ugyanilyen értesítés vonatkozik, vélemezik az ahhoz történő hozzájárulás meglétét, hogy egy személy ellen az átadása előtt elkövetett, az átadás alapjául szolgáló bűncselekménytől eltérő másik bűncselekmény miatt büntetőeljárást indítsanak, elítéljék és szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából fogva tartásuk, amennyiben az adott esetben a végrehajtó igazságügyi hatóság az átadásról szóló határozatában másképpen nem rendelkezik.

(2) Az (1) és (3) bekezdésben említett esetek kivételével az átadott személy ellen az átadása előtt elkövetett, az átadásának alapjául szolgáló bűncselekménytől eltérő egyéb bűncselekmény miatt nem indítható büntetőeljárás, a személy nem ítéltető el, és egyéb módon sem fosztható meg szabadságától.

(3) A (2) bekezdés nem alkalmazandó az alábbi esetekben:

- a) ha az érintett személynek lehetősége volt annak az államnak a területét elhagyni, amelynek átadták, de ezzel a lehetőséggel a végleges elbocsátását követő negyvenöt napon belül nem élt, vagy a terület elhagyása után visszatért oda;
- b) a bűncselekmény szabadságvesztéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel nem büntethető;
- c) a büntetőeljárás nem eredményezi a személyi szabadságot korlátozó intézkedés alkalmazását;

- d) ha a személyt szabadságelvonással nem járó büntetésnek vagy intézkedésnek, különösen pénzbüntetésnek vagy azt helyettesítő intézkedésnek vehetik alá, még akkor sem, ha a büntetés vagy intézkedés személyi szabadságának korlátozását eredményezheti;
- e) ha a személy a 16. cikkel összhangban beleegyezett átadásába, adott esetben egyidejűleg lemondott a specialitás szabályának alkalmazásáról;
- f) ha a személy átadása után kifejezetten lemondott az átadását megelőzően elkövetett, meghatározott bűncselekmények vonatkozásában a specialitás szabályának alkalmazásához fűződő jogáról. A lemondó nyilatkozatot a kibocsátó állam illetékes igazságügyi hatósága előtt kell megtenni, és az adott állam nemzeti jogának megfelelően kell jegyzőkönyvbe venni. A lemondó nyilatkozatot úgy kell megfogalmazni, hogy abból egyértelműen kitűnjön, hogy azt az érintett személy önként és az abból adódó következmények teljes tudatában tette. E célból a személynek jogában áll védőt igénybe venni;
- g) ha a személyt átadó végrehajtó igazságügyi hatóság a (4) bekezdésnek megfelelően hozzájárulását adja.

(4) A hozzájárulás iránti kérelmet a végrehajtó igazságügyi hatóságnak kell benyújtani, csatolva a 11. cikk (1) bekezdésében említett információkat és a 11. cikk (2) bekezdésében említett fordítást. A hozzájárulást meg kell adni, ha a bűncselekmény, amelyre vonatkozóan a kérelmet benyújtották, e megállapodás rendelkezései szerint önmagában is átadási kötelezettséget von maga után. A hozzájárulást a 4. cikkben említett okok alapján meg kell tagadni, egyébként csak az 5. cikkben vagy a 6. cikk (2) bekezdésében és a 7. cikk (2) bekezdésében említett okok miatt tagadható meg. Az erre vonatkozó határozatot legkésőbb a kérelem kézhezvételét követő 30 napon belül hozzák meg. A 8. cikkben említett esetekben a kibocsátó államnak meg kell adnia az ott előírt biztosítékokat.

31. cikk

Átadás vagy további kiadatás

(1) Norvégia és Izland, egyrésztől, és valamely tagállama nevében az Európai Unió, másrésztől, értesíthetik egymást arról, hogy az olyan más államokkal fenntartott államközi kapcsolatokban, amelyekre ugyanilyen értesítés vonatkozik, vélelmezik az ahhoz történő hozzájárulás meglétét, hogy valamely személyt az átadása előtt elkövetett bűncselekményre tekintettel kibocsátott elfogatóparancs alapján a végrehajtó államtól eltérő államnak átadjanak, amennyiben az adott esetben a végrehajtó igazságügyi hatóság az átadásról szóló határozatában másképpen nem rendelkezik.

(2) Mindazonáltal az elfogatóparancs alapján a kibocsátó államnak átadott személy a végrehajtó állam hozzájárulása nélkül, az átadása előtt elkövetett bűncselekményre tekintettel kibocsátott elfogatóparancs alapján az alábbi esetekben átadható a végrehajtó államtól eltérő államnak:

- a) ha a keresett személynek lehetősége volt annak az államnak a területét elhagyni, amelynek átadták, de ezzel a lehetőséggel a végleges szabadon bocsátását követő negyvenöt napon belül nem élt, vagy a terület elhagyása után visszatért oda;

- b) ha a keresett személy beleegyezik abba, hogy az elfogatóparancs alapján a végrehajtó államtól különböző másik államnak átadják. A beleegyező nyilatkozatot a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező igazságügyi hatóságai előtt kell megtenni, és azt az adott állam nemzeti jogának megfelelően kell jegyzőkönyvbe venni. A beleegyező nyilatkozatot úgy kell megfogalmazni, hogy abból egyértelműen kitűnjön, hogy azt az érintett személy önként és az abból adódó következmények teljes tudatában tette. E célból a személynek jogában áll védőt igénybe venni;

- c) ha a keresett személyre a 30. cikk (3) bekezdésének a), e), f) és g) pontja szerint nem vonatkozik a specialitás szabálya.

(3) A végrehajtó igazságügyi hatóság az alábbi szabályok szerint járul hozzá a másik államnak való átadáshoz:

- a) a hozzájárulási kérelmet a 12. cikkel összhangban kell benyújtani, csatolva a 11. cikk (1) bekezdésében említett információkat és a 11. cikk (2) bekezdése szerinti fordítást;
- b) a hozzájárulást meg kell adni, ha a bűncselekmény, amelyre vonatkozóan a kérelmet benyújtották, e megállapodás rendelkezései szerint önmagában is átadási kötelezettséget von maga után;
- c) az erre vonatkozó határozatot legkésőbb a kérelem kézhezvételét követő 30 napon belül kell meghozni;
- d) a hozzájárulást a 4. cikkben említett okok alapján meg kell tagadni, egyébként csak az 5. cikkben vagy a 6. cikk (2) bekezdésében és a 7. cikk (2) bekezdésében említett okok miatt tagadható meg.

A 8. cikkben említett esetekben a kibocsátó államnak az abban a cikkben előírt biztosítékokat kell nyújtania.

(4) Az (1) bekezdés ellenére az elfogatóparancs alapján átadott személy nem adható ki harmadik államnak azon állam illetékes hatóságának hozzájárulása nélkül, amely őt átadta. A hozzájárulást az adott állam a rá nézve kötelező egyezményekkel, valamint nemzeti jogával összhangban adja meg.

32. cikk

Tárgyak átadása

(1) A végrehajtó igazságügyi hatóság a kibocsátó igazságügyi hatóság kérelmére vagy hivatalból, nemzeti jogával összhangban lefoglalja és átadja azokat a tárgyakat,

- a) amelyek bizonyítékként szolgálhatnak, vagy
- b) amelyeket a keresett személy a bűncselekmény eredményeként szerzett meg.

(2) Az (1) bekezdésben említett tárgyakat akkor is átadják, ha az elfogatóparancsot a keresett személy halála vagy szökése miatt nem lehet végrehajtani.

(3) Ha az (1) bekezdésben említett tárgyakat a végrehajtó állam területén le kell foglalni vagy el kell kobozni, ez az állam ha a tulajdontárgyakra folyamatban lévő büntetőeljárásban szükség van, ideiglenesen visszatarthatja vagy a visszaszolgáltatás feltételével átadhatja azokat a kibocsátó államnak.

(4) A végrehajtó államnak vagy harmadik személyeknek az (1) bekezdésben említett tárgyakra vonatkozó minden szerzett joga fennmarad. Ha ilyen jogok állnak fenn, a kibocsátó állam a büntetőeljárás befejeztével haladéktalanul és díjmentesen visszaszolgáltatja a tárgyakat a végrehajtó államnak.

33. cikk

Költségek

(1) Azokat a költségeket, amelyek a végrehajtó állam területén az elfogatóparancs végrehajtása során merülnek fel, ez az állam viseli.

(2) Minden egyéb költséget a kibocsátó állam visel.

4. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

34. cikk

Más nemzetközi szerződésekhez való viszony

(1) Hatálybalépésétől kezdve az államok és harmadik államok kapcsolatában történő alkalmazásuk sérelme nélkül ez a megállapodás lép az egyrészről Norvégia és Izland, másrészről a tagállamok közötti kapcsolatokban a kiadatás terén alkalmazandó alábbi egyezmények megfelelő rendelkezéseinek helyébe:

- a) az 1957. december 13-i európai kiadatási egyezmény, ennek 1975. október 15-i kiegészítő jegyzőkönyve, 1978. március 17-i második kiegészítő jegyzőkönyve, valamint a terrorizmus visszaszorításáról szóló, 1977. január 27-i európai egyezménynek a kiadatással kapcsolatos, a 2003-as jegyzőkönyv hatálybalépését követően módosításra kerülő rendelkezései;
- b) a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990. június 19-i egyezmény III. címének 4. fejezete;
- c) Az 1995. és 1996. évi EU kiadatási egyezményeknek a schengeni rendszert érintő rendelkezései, amennyiben hatályosak.

(2) Az államok az e megállapodás megkötésekor hatályban lévő két- vagy többoldalú megállapodásokat vagy megegyezéseket továbbra is alkalmazhatják, amennyiben ezek lehetővé teszik e megállapodás céljainak kiterjesztését vagy kibővítését, és hozzájárulnak az olyan személyek átadásával kapcsolatos eljárások további egyszerűsítéséhez és megkönnyítéséhez, akik ellen elfogatóparancsot adtak ki. A Szerződő Felek értesítik egymást az ilyen megállapodásokról vagy megegyezésekről.

(3) Az államok e megállapodás hatálybalépését követően köthetnek két- vagy többoldalú megállapodásokat vagy megegyezéseket, amennyiben ezek lehetővé teszik e megállapodás rendelkezéseinek kiterjesztését vagy kibővítését, és hozzájárulnak az olyan személyek átadásával kapcsolatos eljárások további egyszerűsítéséhez és megkönnyítéséhez, akik ellen elfogatóparancsot adtak ki, különösen ha a 20. cikkben előírt határidőknél rövidebb határidőket határoznak meg, a 3. cikk (4) bekezdésében megállapított bűncselekmények listáját bővítik, a megtagadás 4. és 5. cikkben rögzített okait tovább szűkítik, vagy a 3. cikk (1) vagy (4) bekezdésében meghatározott küszöböt leszállítják.

Az első albekezdésben említett megállapodások és megegyezések semmiképpen sem érinthetik az olyan államokkal fennálló kapcsolatokat, amelyek ezeknek nem részesei.

A Szerződő Felek az aláírást követő három hónapon belül értesítik egymást az első albekezdésben említett minden új megállapodásról vagy megegyezésről.

(4) Amennyiben az (1) bekezdésben említett egyezmények vagy megállapodások olyan államok területére vonatkoznak, amelyekre ez a megállapodás nem alkalmazandó, vagy olyan területekre, amelyek külkapcsolataiért ilyen állam felel, az ezen területek és a többi állam közötti kapcsolatokra változatlanul ezek a jogi eszközök irányadók.

35. cikk

Átmeneti rendelkezés

(1) Az e megállapodás hatálybalépését megelőzően kézhez vett kiadatási kérelmek tekintetében továbbra is a kiadatással kapcsolatos meglévő eszközök irányadók. Az e dátumot követően kézhez vett kérelmek tekintetében ez a megállapodás az irányadó.

(2) Norvégia és Izland, egyrészről, és valamely tagállama nevében az Európai Unió, másrészről, a 38. cikk (1) bekezdésében előírt értesítés megtételekor nyilatkozhat arról, hogy állama továbbra is az e megállapodás hatálybalépését megelőzően alkalmazandó kiadatási rendszernek megfelelően jár el az általa meghatározott időpont előtt elkövetett cselekményekkel kapcsolatos kérelmek vonatkozásában. A szóban forgó időpont nem lehet későbbi e megállapodás hatálybalépésénél. A fenti nyilatkozat bármikor visszavonható.

36. cikk

A jogviták rendezése

Izland vagy Norvégia és az Európai Unió valamely tagállama között e megállapodás alkalmazásával vagy értelmezésével kapcsolatosan felmerülő bármely jogvitát illetően a jogvitában részt vevő fél az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia kormányai képviselőinek üléséhez fordulhat a jogvita hat hónapon belüli rendezésének céljából.

37. cikk

Ítélezési gyakorlat

A Szerződő Felek e megállapodás rendelkezéseinek a lehető legegységesebb alkalmazása és értelmezése érdekében folyamatosan figyelik az Európai Közösségek Bíróságának, valamint Izland és Norvégia illetékes bíróságainak az e rendelkezésekkel és a hasonló átadási eszközökkel kapcsolatos ítélezési gyakorlata alakulását. E célból egy olyan eljárást hoznak létre, amely biztosítja az ilyen ítélezési gyakorlat rendszeres kölcsönös továbbítását.

38. cikk

Értesítések, nyilatkozatok, hatálybalépés

(1) A Szerződő Felek értesítik egymást azon eljárások teljesítéséről, amelyek szükségesek annak kinyilvánításához, hogy e megállapodást magukra nézve kötelezőnek ismerik el.

(2) Az (1) bekezdésben említett értesítés megküldésekor a Szerződő Felek megküldik az e megállapodás 5. cikkének (2) bekezdésében, 9. cikkének (3) bekezdésében, 28. cikkének (2) bekezdésében és 34. cikkének (2) bekezdésében előírt értesítések vagy nyilatkozatok valamelyikét, továbbá megküldhetik az e megállapodás 3. cikkének (4) bekezdésében, 6. cikkének (2) bekezdésében, 7. cikkének (2) bekezdésében, 10. cikkének (1) bekezdésében, 11. cikkének (2) bekezdésében, 16. cikkének (4) bekezdésében, 20. cikkének (5) bekezdésében, 30. cikkének (1) bekezdésében, 31. cikkének (1) bekezdésében és 35. cikkének (2) bekezdésében előírt értesítések vagy nyilatkozatok bármelyikét. A 3. cikk (4) bekezdésében, a 10. cikk (1) bekezdésében, a 11. cikk (2) bekezdésében említett nyilatkozatokat vagy értesítéseket bármely időpontban meg lehet tenni. A 9. cikk (3) bekezdésében és a 28. cikk (2) bekezdésében említett nyilatkozatok vagy értesítések módosíthatók, és az 5. cikk (2) bekezdésében, a 6. cikk (2) bekezdésében, a 7. cikk (2) bekezdésében, a 10. cikk (1) bekezdésében, a 16. cikk (4) bekezdésében, a 20. cikk (5) bekezdésében, a 34. cikk (2) bekezdésében és a 35. cikk (2) bekezdésében említettek pedig bármely időpontban visszavonhatók.

(3) Amennyiben az Európai Unió tesz ilyen nyilatkozatokat vagy küld ilyen értesítéseket, jelzi, hogy mely tagállamára vonatkozik a nyilatkozat.

(4) Ez a megállapodás azt a napot követő harmadik hónap első napján lép hatályba, amelyen az Európai Unió Tanácsának

főtitkára megállapította, hogy a Szerződő Felek e megállapodás-hoz való hozzájárulásának kifejezésére vonatkozó valamennyi formai követelmény teljesült.

39. cikk

Csatlakozás

Új tagállamoknak az Európai Unióhoz való csatlakozása e megállapodás alapján jogokat és kötelezettségeket keletkeztet ezen új tagállamok, valamint Izland és Norvégia között.

40. cikk

Közös felülvizsgálat

A Szerződő Felek e megállapodást és különösen a 3. cikk (4) bekezdése, a 6. cikk (2) bekezdése, a 7. cikk (2) bekezdése és a 20. cikk (5) bekezdése szerinti nyilatkozatokat a hatálybalépést követő 5 éven belül közösen felülvizsgálják. Amennyiben a 7. cikk (2) bekezdésében említett nyilatkozatok megújítására nem kerül sor, azok 5 évvel e megállapodás hatálybalépését követően lejárnak. A felülvizsgálat különösen a megállapodás gyakorlati végrehajtását, értelmezését és fejlesztését célozza, és olyan kérdésekre is kiterjedhet, mint az Európai Unió további fejlődésének e megállapodás tárgyával kapcsolatos következményei.

41. cikk

A megállapodás megszűnése

(1) Ezt a megállapodást a Szerződő Felek szüntethetik meg. Izland vagy Norvégia általi megszüntetés esetén a megállapodás az Európai Unió és a megállapodást meg nem szüntető fél között hatályban marad.

(2) E megállapodás (1) bekezdés szerinti megszüntetése a megszüntetésről szóló értesítés letétbe helyezésétől számított hat hónap elteltével lép hatályba. Az ebben az időpontban még folyamatban lévő, átadás iránti kérelmek teljesítésére vonatkozó eljárásokat e megállapodás rendelkezéseivel összhangban teljesíteni kell.

42. cikk

Letéteményes

(1) E megállapodás letéteményese az Európai Unió Tanácsának főtitkára.

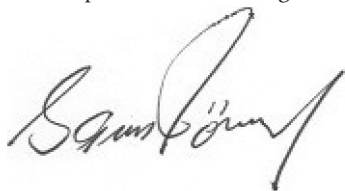
(2) A letéteményes az e megállapodással kapcsolatban tett valamennyi értesítésre vagy nyilatkozatra vonatkozó információt közzéteszi.

Kelt Bécsben, 2006. június 28-án, egy példányban izlandi, norvég, angol, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, ír, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, német, olasz, portugál, spanyol, svéd, szlovák és szlovén nyelven, amely változatok mindegyike egyformán hiteles.

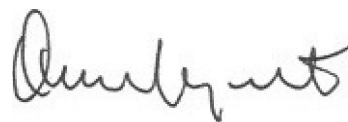
Fyrir hönd Evrópusambandsins
 For Den europeiske union
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Thar ceann an Aontais Eorpaigh
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 På Europeiska unionens vägnar

Fyrir hönd lýðveldisins Íslands
 For Republikken Island
 Por la República de Islandia
 Za Íslandskou republiku
 For Republikken Island
 Für die Republik Island
 Íslandi Vabariigi nimel
 Για τη Δημοκρατία της Ισλανδίας
 For the Republic of Iceland
 Pour la République d'Islande
 Thar ceann Phoblacht na hÍoslainne
 Per la Repubblica d'Islanda
 Islandes Republikas vārdā
 Islandijos Respublikos vardu
 Az Ízlandi Köztársaság részéről
 Għar-Repubblika ta' l-Ízlanda
 Voor de Republiek IJsland
 W imieniu Republiki Islandii
 Pela República da Islândia
 Za Íslandskú republiku
 Za Republiko Islandijo
 Islannin tasavallan puolesta
 På Republiken Islands vägnar

Fyrir hönd Konungsríkisins Noregs
 For Kongeriket Norge
 Por el Reino de Noruega
 Za Norské královstvi
 For Kongeriget Norge
 Für das Königreich Norwegen
 Norra Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο της Νορβηγίας
 For the Kingdom of Norway
 Pour le Royaume de Norvège
 Thar ceann Ríocht na hIorua
 Per il Regno di Norvegia
 Norvēģijas Karalistes vārdā
 Norveģijos Karalystės vardu
 A Norvég Királyság részéről
 Għar-Renju tan-Norveġja
 Voor het Koninkrijk Noorwegen
 W imieniu Królestwa Norwegii
 Pelo Reino da Noruega
 Za Nórske kráľovstvo
 Za Kraljevino Norveško
 Norjan kuningaskunnan puolesta
 På Konungariket Norges vägnar

MELLÉKLET

ELFOGATÓPARANC (1)

Ezt az elfogatóparancsot az illetékes igazságügyi hatóság bocsátotta ki. Kérem, hogy az alább megnevezett személyt büntetőeljárás lefolytatása vagy szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából fogják el és adják át (2).

a) A keresett személy személyazonosságával kapcsolatos információk:

Név:

Utónév (utónevek):

Leánykori (születési) név, ha van:

Álnevek vagy felvett nevek, ha vannak:

Nem:

Állampolgárság:

Születési idő:

Születési hely:

Lakhely és/vagy ismert cím:

A keresett személy által beszélt nyelv(ek) (ha ismert):

A keresett személy különös ismertetőjelei/leírása:

A keresett személy fényképe és ujjlenyomatai, ha rendelkezésre állnak és továbbíthatók, vagy annak a személynek a kapcsolatfelvételi adatai, akivel az ilyen információk vagy egy DNS-profil megszerzése érdekében fel kell venni a kapcsolatot (amennyiben ezek az adatok rendelkezésre állnak és továbbíthatók, de azokat nem mellékeltek)

b) Az elfogatóparancs alapjául szolgáló határozat:

1. Elfogatóparancs vagy azonos joghatályú bírósági határozat:

Típus:

2. Végrehajtható ítélet:

Ügyiratszám:

(1) Ezt az elfogatóparancsot az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló 2006. június 28-i megállapodás szerint kell alkalmazni. Ugyanakkor amennyiben az Európai Unió valamely tagállamának igazságügyi hatósága a megállapodás 12. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban a Schengeni Információs Rendszerben figyelmeztető jelzést kíván kiadni egy személyre, úgy az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározathoz csatolt európai elfogatóparancs-formanyomtatványt az e megállapodás céljait szolgáló ezen formanyomtatvánnyal egyenértékűnek kell tekinteni.

(2) Ezt az elfogatóparancsot ha ismert, hogy mely államról van szó, a végrehajtó állam valamely hivatalos nyelvén vagy az ezen állam által elfogadott valamely nyelven kell kibocsátani, illetve egy ilyen nyelvre kell lefordítani.

c) A büntetés tartamára vonatkozó adatok:

1. A bűncselekmény(ek) esetén kiszabható szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés maximális tartama:

.....

2. A kiszabott szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés tartama:

.....

A még letöltendő büntetés időtartama:

.....

d) A vádlott távollétében hozott határozat és

- Az érintett személyt személyesen idézték, vagy más módon tájékoztatták a tárgyalás időpontjáról és helyéről, amely a távollétében hozott határozatra vezetett,

vagy

- Az érintett személyt nem idézték személyesen, és más módon sem tájékoztatták a tárgyalás időpontjáról és helyéről, amely a távollétében hozott határozatra vezetett, de az átadás után a következő jogi garanciák illetik meg (az ilyen garanciák előzetesen is megadhatók):

Részletezze a jogi garanciákat:

.....

e) Bűncselekmények:

Ez az elfogatóparancs összesen bűncselekményre vonatkozik.

A bűncselekmény(ek) elkövetési körülményeinek leírása, ezen belül annak (azoknak) időpontja, az elkövetés helye és a keresett személy részvételének módja a bűncselekmény(ek)ben:

.....

A bűncselekmény(ek) jellege és jogi minősítése, valamint az alkalmazandó törvényi rendelkezés/jogszabály:

.....

- I. Az alábbiak csak abban az esetben alkalmazandók, ha mind a kibocsátó, mind a végrehajtó állam a megállapodás 3. cikkének (4) bekezdése szerinti nyilatkozatot tesz: adott esetben, jelöljön meg az alábbi, a kibocsátó állam joga szerint meghatározott bűncselekmények közül egyet vagy többet, amely büntetési tételének felső határa a kibocsátó államban legalább háromévi szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés:

- bünszervezetben való részvétel,
- a terrorizmus,
- emberkereskedelem,
- gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia,
- kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme,
- fegyverek, lőszeres és robbanóanyagok tiltott kereskedelme,

- korrupció,
- csalással kapcsolatos bűncselekmények, ideértve az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 1995. július 26-i egyezmény értelmében az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő csalásokat is,
- a bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása,
- pénzhamisítás, ideértve az euro hamisítását is,
- számítógépes bűnözés,
- környezettel kapcsolatos bűncselekmények, ideértve a veszélyeztetett állatfajok, valamint a veszélyeztetett növényfajok és növényfajták tiltott kereskedelmét is,
- segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz,
- szándékos emberölés, súlyos testi sértés,
- emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme,
- emberrablás, személyi szabadságtól való jogellenes megfosztás és túszejtés,
- rasszizmus és idegengyűlölet,
- szervezett lopás vagy fegyveres rablás,
- kulturális javak tiltott kereskedelme, ideértve a régiségeket és a műtárgyakat is,
- csalás,
- befolyással üzérkedés és zsarolás,
- termékhamisítás és iparjogvédelmi jog megsértése,
- hivatalos okmányok hamisítása és az azokkal való kereskedés,
- fizetőeszközök hamisítása,
- hormonartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme,
- nukleáris vagy radioaktív anyagok tiltott kereskedelme,
- lopott gépjárművek kereskedelme,
- erőszakos közöszlés,
- gyújtogatás,
- a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények,
- légi/vízi jármű jogellenes hatalomba kerítése,
- szabotázs.

II. A fenti I. szakaszban nem említett bűncselekmény(ek) teljes körű ismertetése:

.....

f) Az ügyre vonatkozó egyéb lényeges körülmények (nem kötelező információk):

(Megjegyzés: Ide tartoznak a területenkívüliséggel, az elévülés megszakadásával és a bűncselekmény egyéb következményeivel kapcsolatos megjegyzések.)

.....

g) Ez az elfogatóparancs az olyan tárgyak lefoglalására és átadására is kiterjed, amelyek bizonyítékként szolgálhatnak:

Ez az elfogatóparancs az olyan tárgyak lefoglalására és átadására is kiterjed, amelyeket a keresett személy a bűncselekmény eredményeképpen szerzett meg:

Tárgy leírása (és helye) (ha ismert):

.....

h) A bűncselekmény(ek), amely(ek) ezen elfogatóparancs kibocsátásának alapjául szolgált(ak), életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetéssel vagy életfogytig tartó szabadságelvonással járó intézkedéssel büntethető(k)/ életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetés vagy életfogytig tartó szabadságelvonással járó intézkedés kiszabásához vezetett/vezettek:

a végrehajtó állam kérésére a kibocsátó állam garanciát ad arra nézve, hogy:

- a kiszabott büntetést vagy intézkedést felülvizsgálja kérésre vagy legalább 20 év elteltével,
- és/vagy
- ösztönzi a kegyelem alkalmazását, amelyet a személy a kibocsátó állam joga vagy gyakorlata szerint kérelmezni jogosult, és amely a büntetés vagy intézkedés végrehajtásának megszüntetését célozza.

i) Az elfogatóparancsot kibocsátó igazságügyi hatóság:

Hivatalos megnevezése:

Képviselőjének neve ⁽¹⁾:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

Ügyszám:

Cím:

Telefonszám: (ország-előhívószám) (terület-/város-előhívószám) (...)

Faxszám: (ország-előhívószám) (terület-/város-előhívószám) (...)

E-mail:

Annak a személynek a kapcsolatfelvételi adatai, akivel az átadáshoz szükséges gyakorlati teendők ügyében kapcsolatba kell lépni:

Amennyiben az elfogatóparancs továbbítására és igazgatási fogadására központi hatóságot jelöltek ki:

A központi hatóság neve:

Kapcsolattartó személy, amennyiben van ilyen (beosztás/rang és név):

Cím:

Telefonszám: (ország-előhívószám) (terület-/város-előhívószám) (...)

Faxszám: (ország-előhívószám) (terület-/város-előhívószám) (...)

E-mail:

A kibocsátó igazságügyi hatóság és/vagy képviselőjének aláírása:

.....

Név:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

Dátum:

Hivatalos pecsét (amennyiben van ilyen)

(¹) A különböző nyelvi változatokban szerepeltetni kell az igazságügyi hatóság „jogosítottjára” történő utalást.

Az Európai Unió, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között az Európai Unió tagállamai, valamint Izland és Norvégia közötti átadási eljárásról szóló megállapodás szerződő feleinek nyilatkozata:

„A szerződő felek megfelelő esetben, amennyiben az Izlandi Köztársaság, a Norvég Királyság vagy az Európai Unió valamely tagállama azt indokoltnak véli, konzultációt folytatnak e megállapodás leghatékonyabb felhasználásának lehetővé tétele érdekében, többek között az e megállapodás gyakorlati végrehajtása és értelmezése tekintetében felmerülő bármely jogvita megelőzése céljából. Ezt a konzultációt a lehető legalkalmasabb módon, az együttműködés meglévő kereteinek figyelembevételével kell megszervezni.”

Az Európai Unió nyilatkozata:

„Az Európai Unió kijelenti, hogy a 9. cikk (2) bekezdésének második mondata szerinti, az igazságügy-miniszternek az elfogatóparancs végrehajtására hatáskörrel rendelkező hatósággá történő kijelölésére vonatkozó lehetőséggel kizárólag a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Dán Királyság, a Szlovák Köztársaság és a Holland Királyság él.”

Az Európai Unió kijelenti, hogy a tagállamok a hasonló esetekre alkalmazandó nemzeti szabályokkal összhangban alkalmazzák a 20. cikk (3) és (4) bekezdését.”
